

קדושת שני ימי ראש השנה כקדושה אחת

- תהליך היווצרות קדושת הימים כיום אחד ארוך
המאחד את תורה שבכתב עם שבע"פ, את
הקדושה שבכח עם הקדושה שבפועל ועוד...

תקנה ראשנה כפי מצוות התורה

- בתחילה היו מקדשים את יום ה' 30 ע"פ עדים בו ביום ונהגו קדושה אחת.
- יום ה' 29 כט' אלול יום חול.
- יום ה' 30 א' תשרי קדוש מן התורה.
- יום ה' 31 ב' תשרי יום חול.

תקנה שניה (נולדה מתוך תקלה)

- פעם נשתהו העדים ולא באו עד שעת ניסוך היין
ונתקלקלו הלויים בשיר והתקינו שלא יקבלו את
העדים מן המנחה ומעלה (2.5 שעות עד השקיעה)

אם העדים באו לפני המנחה - כמו בתקנה א'

בית דין מקדש את יום ה־30 יום 30 קודש מן התורה-א' תשרי
ויום 31 חול לגמרי - ב' בתשרי.

אם העדים באו לאחר המנחה-

בהוראת בית דין – עם ישראל כולו ימשיכו להחזיק את יום ה'30 **כיום קדוש** - רק שקדושתו מדרבנן

וג' סיבות לכך.

א'- מאחר והחזיקו בו כל ישראל כיום קדוש במשך כ21.5 שעות (שמא יבואו עדים לפני המנחה ויקדשוהו) .

רובו היה קדוש ולא שייך לחללו (הרשב"א ועוד)

ב'- מאחר ובפוטנציאל ראוי הוא לקדושה מן התורה (הריטב"א)

ג'- אם לא ימשיכו את קדושתו אז לשנים הבאות יאמרו "כשם שאשתקד חיכינו עד המנחה ולא באו גם עתה לא יבואו" ויחללוהו ...

יום למחרת, היום ה-31 א' תשרי

- בית הדין יקדש את החודש ויום זה קדוש מן התורה.
 - וקדושת שני הימים ל' אלול (קדושה מדרבנן) וא' תשרי (קדושה דאורייתא) נידונים כקדושה אחת
- המאחדת את הקדושה שבכח עם הקדושה שבפועל
- את הקדושה הצומחת מן הארץ עם הקדושה שירדה מן השמים.

מדוע ב' ימים טובים של גלויות 2 קדושות הם ואילו ב' ימים של ראש השנה הם כקדושה אחת!?

ב' ימים של גלויות (פסח, שבועות וסוכות)

- הספק הוא על העבר אם קידשו בזמן לאחר שכבר נתקדש החודש.
- הספק הוא לבני הגולה.

ב' ימים של ראש השנה.

- הספק הוא על העתיד אם יקדשו בזמן. לכן הספק מחובר במקשה אחת עם קידוש החודש הנולד ממנו ומתוכו.
- הספק הוא לבית דין וכ"ש לכל ישראל.

במאמר מוסגר- הצד הרעיוני

מאוד מזכיר את יום מתן תורה שבפועל קיבלנו את התורה בז' בסיון אך בכח היינו אמורים לקבלה בו' בסיון אלמלא משה רבינו ע"ה שהוסיף יום מדעתו, אז למה חוגגים את מתן תורה בו' בסיון?

ועל כך תירץ בבית הלוי- שהיה מתן תורה והייתה נתינת תורה, בו' בסיון ניתנה התורה בידי ישראל לחדש ולהיות שותף עם מוסר התורה וע"י יכולת תקלה של טהרה מקלות ראש, זכינו למתן תורה, לנתינת האחיזה שלנו עמו יתברך וגם כאן אלמלא "הטעות" שנתקלקלו הלויים בשיר לעולם הייתה הקדושה אחת ולא יומיים ואינו דומה ל2 ימים של גלויות.

תקנה שלישית

לאחר החורבן תיקן רבן יוחנן בן זכאי

• שיקבלו את העדים עד השקיעה

(אין חשש לשום תקלת שיבוש סדר הקרבת הקורבנות, נסכים ושיר של יום).

ובכל אופן אמר רבא- מרא דתלמודא (ועוד אמוראים בתחילת מס' ביצה) שעדין אנו נוהגים שתי קדושות שהן אחת ורבן יוחנן ב"ז לא עקר את התקנה השניה מעיקרה מפני שלעתיד לבוא לכשיבנה בית המקדש נשוב אליה, אל תקנה ב', הלכך

-
- **אפילו שיום ה-30 קדוש מן התורה (לאחר קבלת העדות)**
 - **היום ה-31 שהיה חול במקורו בתקנה א' ובתקנה זו (תקנה ג') נשאר בקדושתו מכח תקנה ב' (אם היה מקדש ואם העדים היו באים לאחר המנחה)**

ודבר זה פלא גדול

בתקנה א'- יום 30 קדוש מהתורה ויום 31 חול.
בתקנה ב'- יום 30 קדוש מדרבנן אם באו מן המנחה ומעלה ויום 31 קדוש מן התורה.
בתקנה ג'- יום 30 קדוש מהתורה ויום 31 קדוש מדרבנן
וזה עוד פלא – שבתקנה ב', לא רק שיום ה-30 שנהפך להיות קדוש (מדרבנן) אם יקדשו ב"ד את יום ה-31 אלא שמתקנה ג' ועד כי יבוא הגואל הקדושה שנובעת מן הכח- קדושת חכמים – עברה צד מן היום ה-30 ליום ה-31.
יום ה-31 נהפך להיות קדוש מדרבנן והוא ב' בתשרי (את היום העשירי- יום הכיפורים מונים מא' תשרי ולא מב').

**נקודת האיחוי
שבין החורבן לבנין היא
יצירת קדושת האחדות הרציפה
המתפרסת על שני הימים
מימי המקדש דרך החורבן ומשם לבינינו הקרוב**

תקנה רביעית

שמקדשים את החודש ע'פ הלוחות

יום ה30 קדוש מן התורה א' תשרי

יום ה31 אמור להיות יום חול גמור אלא שקידשוהו חכמים מפני שבס"ד במהרה בימנו יבנה בית תפארתינו ונחזור לתקנה השניה שבה שני הימים קדושים אם יגיעו העדים מן המנחה ולמעלה וקדושת יום ה31 שבפועל נובעת מן קדושת יום ה30 שלעתיד לבוא....

ולכן שני הימים קדושה אחת ורציפה והכוללת את 2 הקדושות

הנובעות

מהכח והפועל

מישראל ויוצרו

מעמך כל ישראל ועיני העדה

מהחורבן ומבנין.

